ἀνοίγοντας τὸ παράθυρο.

— Εἰρήνη! τοῦ φωνάζουν.

Εἰρήνη! Τί Εἰρήνη;.... Ἀπὸ καιμὰ Εἰρηνη θ' ἀρχίσουνε λοιπόν; Ἀλλὰ ποιὰ νὰ εἶνε ἄραγε;... Εἰρῆνες ἤξερε δυὸ—τρεῖς. Μιὰ μάλιστα τοῦ εἶχε καθήσει καὶ στὸ μάτι.

Τέλος πάντων, ἕτοιμος εἶνε. Ὄποια θέλουνε ἂς τοῦ δώσουνε.

Μπάμ! Μπούμ! Ἀνοίχτηκε τώρα ἡ πόρτα τῆς κάμαράς του καὶ μπῆκε μέσα ἡ γρηὰ Κουτσαύλω κ' ἀπὸ κοντὰ ὁ Πάρεδρος, ὁ παπᾶς καὶ δυὸ—τρεῖς πολίτες, παιδομάνι ἀρκετό, ἀλλὰ «κοτελλιὰ» καμμιά.

— Συγχαρητήρια, Μεδέλκο. Ἐτελείωσε!

— Εὐχαριστῶ! Στοὺς ὁρισμούς σας...

— Ἐτελείωσε! Τελείωσε, Μεδέλκο, ζῆτω!....

— Τελείωσε λοιπόν! Ἔ, «νὰ γκολέματα ράντος» (καλὰ στέφανα), ἀπάντησε ὁ Τάσκος.

— Ἐτελείωσε ὁ πόλεμος καὶ ὑπεγράφη ἡ εἰρήνη. Τώρα θὰ πᾶς καὶ σὺ στὸ σπίτι σου, νὰ δῆς καὶ τοὺς δικούς σου, τοῦ λένε.

— Πῶς; τραυλίζει ὁ Τάσκος.

— Νά, εἶσ' ἐλεύθερος πειὰ νὰ φύγῃς. Νὰ πᾶς στὸ καλό, νὰ ἰδῆς τὴ γυναίκα, τὰ παιδιά σου, ποὺ θὰ τὰ πεθύμησες.

Νὰ φύγῃ!... Ἀλλὰ γιατὶ νὰ φύγῃ; Καλὰ ἤτανε κ' ἐδῶ. Τέτοια εἰρήνη νἄλειπε. Ἄλλες.... Εἰρῆνες δὲν ὑπάρχουν;

* * *

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ χωριὸ τὸν ξεπροβόδισε παρῶλιτων —ἦταν ὁ μόνος ἄνθρωπος ποὺ καταριόταν τὸ τέλος τοῦ πολέμου— μὰ κ' εὐχαριστημένον. Τὸ χωριὸ ἦταν περήφανο, γιατὶ μὲ τὴν περιπέτεια ποὺ ἔκανε στὸν αἰχμάλωτο, δὲν θὰ σχηματίζανε κακὴ ἰδέα στὴ Βουλγαρία γιὰ τοὺς Λάκκους!...

Ὅλα κ' ὅλα!... Οἱ Λακκιῶτες προσέχοινε πολὺ σ' αὐτό. Φροντίζουν νὰ μιλάη ὅλος ὁ κόσμος, ὅλη ἡ ὑφήλιος γιὰ τὸ χωριό τους.

Σ' Εὐρώπη καὶ σ' Ἀσία, ὅλοι γιὰ τοὺς Λάκκους πρέπει νὰ μιλᾶν!...

Γι' αὐτὸ κ' ὅταν γύρισε ἕνας ἀνθυπομοίραρχος Λακκιώτης, ποὺ εἶχε πάει μὲ τὸ Βενιζέλο στὸ Λονδῖνο, γιὰ τὴν ὑπογραφὴ μιᾶς συνθήκης ποὺ ἔγινε μὲ τὴν Τουρκία στὰ δώδεκα, τὸν τριγυρίσανε οἱ Λακκιῶτες καὶ ἡ πρώτη κουβέντα ποὺ τοῦ κάνανε, δὲν ἦταν οὔτε γιὰ τὴ συνθήκη, οὔτε γιὰ τὸν πόλεμο, οὔτε γιὰ τίποτε ἄλλο, παρὰ μονάχα:

— Τί ἰδέα ἔχουν στὸ Λονδῖνο γιὰ τοὺς Λάκκους!

Φανταστῆτε πειὰ τώρα τί θὰ λένε στὴ Βουλγαρία γιὰ τοὺς Λάκκους, ἀφοῦ γύρισ' ἐκεῖ ὁ Τάσκος ὁ Μεδέλκος, τετράπαχος, σωστὸ θρεφτάρι!....

Σῆμα τῆς φιλοξενίας τοῦ χωριοῦ κατατεθέν!....

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΠΑΘΟΣ

...Τετέλεσται!...
(Τοῦ Λεόν Μπωνά)

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ, ΚΟΥΣΚΟΥΣΟΥΡΙΕΣ, ΑΣΤΕΙΑ

(Ἀπὸ τὰ σατυρικὰ φύλλα ὅλου τοῦ κόσμου).

Ὁ ἐρωτοχτυπημένος:

— Ἀχ, δεσποινίς Ἄννα, ἤθελα νὰ ἤμουνα τὸ πανωφόρι σας ποὺ προστατεύει τὸ τριφερό σας σῶμα ἀτ' τὸ κρύο.

— Καὶ νομίζετε πῶς θὰ φορεῖσα ἕνα τόσο... ἐλαφρὸ ὕφασμα;

* * *

Σὸ δικαστήριο.

Ὁ Πρόεδρος.—Κατηγορεῖσαι, ὅτι ἐπὶ μιὰ τριετία δὲν εἶπες οὔτε μιὰ λέξι στὴ γυναίκα σου. Γιατὶ τὄκαμες αὐτό;

Ὁ κατηγορούμενος.—Δὲν ἤθελα νὰ... τὴν διακόψω, κ. πρόεδρε!...

* * *

— Τί θὰ πῆ, μπαμπᾶ, διπλωματία;

— Διπλωματία θὰ πῆ... νὰ βρῆς ἕναν πατόκορφα, χωρὶς νὰ τὸν τροσβάλλῃς!...

* * *

Ἡ γεροντοκόρη πρὸς τὸ νέο:

— Γιὰ φανταστῆτε... Ἀπόψε σᾶς ἔβλεπα στ' ὄνειρό μου... Κ' εἴμαστε μάλιστα μπροστὰ στὸ βωμὸ τῆς ἐκκλησίας. Λέπε ν' ἀληθέψῃ τ' ὄνειρό μου;

—Καθόλου παράξενο, δεσποινίς. Ἴσως νὰ γίνω... κοιμπάρες σας!...

* * *

— Ἄ, φίλη μου, μὲ δραματικὸ συγγραφέα δὲν ἐννοῶ ποτὲ νὰ παντρευτῶ....

— Γιατί, ἀγαπητή μου;

— Γιατὶ θἄχω κάθε μέρα μαζύ του σκηνὲς καὶ δὲν θὰ μπορῶ νὰ τοῦ παίξω μὲ κανέναν ἄλλο καμμιὰ φάρσα!....

* * *

— Ἔ, γιαφρέ. Σὲ βλέπω νὰ λάμπῃς ἀπὸ χαρά....

— Ἄ, βέβαια. Τὴν παίρνω ἐλαφρὰ τὴ ζωή...

— Τὴ ζωὴ τῶν ἄλλων θέλεις νὰ πῆς....

ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ

ΟΙ ΓΑΤΟΙ ΚΑΙ Η ΓΑΤΕΣ

Ἡ λατρεία τῶν γάτων στὴν ἀρχαία Αἴγυπτο. Ὅπου γίνεται αἰτία νὰ κυριευτῇ μιὰ πόλις. Ἡ γάτες καὶ ὁ Μωάμεθ. Γιατὶ ἀγαποῦν τοὺς γάτους οἱ Σουηδοί. Μιὰ ναυτικὴ πρόληψις. Τὸ καταραμένο καράβι. Οἱ γάτοι καὶ οἱ δαιμονισμένοι. Ποιὸς γέννησε τὶς γάτες. Τὸ εἰδύλλιο τοῦ Σατανᾶ καὶ τῆς Σελήνης.

Εἶνε γνωστόν, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι ἐλάτρευαν τοὺς γάτους ὡς θεούς.

Ἐκεῖνο ποὺ δὲν εἶνε γνωστὸν εἶνε, ὅτι οἱ θεοὶ αὐτοί, ἀντὶ νὰ σώζουν τοὺς Αἰγυπτίους, πολλὲς φορὲς τοὺς παίρναν στὸ λαμό τους.

Κάποτε πολυάριθμος ἐχθρικὸς στρατὸς πολιορκοῦσε μιὰ Αἰγυπτιακὴ πόλι. Μ' ὅλες ὅμως τὶς ἐπιθέσεις ποὺ ἔκανε καὶ τὰ πολιορκητικὰ μέσα ποὺ διέθετε, δὲν κατόρθωνε νὰ τὴν κυριεύσῃ.

Τότε ὁ στρατηγὸς τῶν ἐχθρῶν ἐσκέφθη τὸ ἑξῆς:

Ἔστειλε στὰ γύρω χωριὰ καὶ τοῦ ἐμάζεψαν ὅσες γάτες βρήκανε σ' αὐτά. Τὶς γάτες αὐτὲς τὶς μοίρασε κατόπιν στοὺς στρατιῶτες ποὺ θὰ ἐπετίθεντο κατὰ τῆς πολιορκουμένης Αἰγυπτιακῆς πόλεως καὶ τοὺς συμβούλευψε νὰ τὶς κρατάνε ἐπιδεικτικὰ κατὰ τὴν ἐπίθεση. Ἔτσι, κατὰ τὴ μάχη, οἱ πολιορκούμενοι Αἰγύπτιοι, φοβούμενοι μήπως χτυπήσουν τὶς γάτες, ἔριχναν στὰ κουτουροῦ τὰ τόξα καὶ τὰ ἀκόντιά του. Κατόπιν αὐτοῦ, ἡ πόλις των ἐκυριεύθη ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, χωρὶς νὰ χυθῇ καθόλου αἷμα!....

* * *

Μετὰ τὴν ξένη κατοχὴ τῆς Αἰγύπτου, ἡ λατρεία τῶν γάτων ἐξέπεσε. Τὴν ἐπανέφερε ὅμως ὁ Μωάμεθ, ὁ ὁποῖος ἀγαποῦσε κ' ἐσέβετο, ὡς γνωστόν, τοὺς γάτους.

— Θὰ ἔχῃς πάντοτε θέσι στὸν παράδεισό μου, εἶπε μιὰ μέρα, χαϊδεύοντας ἕναν ἀπ' τοὺς πολλοὺς καλοθρεμμένους γάτους ποὺ τὸν περιποιοῦζιανε.

Καὶ συνέχισε:

— Χαρίζω σὲ σένα, ὦ ἱερὸ ζῶο, καὶ στοὺς ἀπογόνους σου, ὅλα τὰ δικαιώματα τῆς ζωῆς. Θὰ ἀπαθανατίσῃς τοῦ λοιποῦ ἀπὸ φυσικὸ θάνατο. Ἀλλοίμονο σ' ὁποιον σκοτώσει γάτο!...

Κ' ἀπὸ τότε οἱ Μουσουλμάνοι διετήρησαν ἕνα εἶδος σεβασμοῦ πρὸς τὶς γάτες.

* * *

Στὴ Σουηδία λατρεύεται ἐπίσης ὁ γάτος καὶ ἰδίως ἀπὸ τοὺς χωρικούς. Ἡ λατρεία αὐτὴ χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ δέκατο ἕβδομο αἰῶνα.

Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ δικαζόνοτουσαν στὴ Σκανδιναυϊκὴ πρωτεύουσα ἑβδομῆντα μάγοι, οἱ ὁποῖοι δὲν δίστασαν νὰ ὁμολογήσουν, ὅτι εἶχαν κάμει συμβόλαια μὲ τὸ διάβολο!... Ὁ Σατανᾶς γιὰ ἀμοιβὴ τῆς ἀναγνωρίσεως ποὺ τοῦ ἔκαναν, ἔχαρισε στὸν καθένα ἀπὸ ἕνα δῶρο, διὰ τοῦ ὁποίου μποροῦσαν νὰ βλάψουν ὅποιον ἤθελαν καὶ νὰ καταστρέψουν χῶρες καὶ χωριά! Δυστυχῶς ὅμως τὰ δῶρα αὐτὰ τοὺς τ' ἄρταξαν καὶ τὰ φάγανε ἡ γάτες. Ἔτσι ἡ γάτες ἔσωσαν τὸν τόπο καὶ ἐστέρησαν τοὺς μάγους ἀπὸ τὴ διαβολική τους παντοδυναμία.

Γι' αὐτὸ καὶ οἱ Σουηδοὶ τοὺς εὐγνωμονοῦν καὶ τοὺς ἀγαποῦν.

* * *

Οἱ ναυτικοὶ τῶν βορείων μερῶν τῆς Εὐρώπης πιστεύουν πάλι πὼς ἂν ρίξουν ἀπὸ ἕνα πλοῖο μιὰ γάτα στὴ θάλασσα, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν θὰ σηκωθῇ τρικυμία φοβερή. Διηγοῦνται δὲ σχετικῶς, πὼς ἕνας Ὁλλανδὸς πλοίαρχος ἔριξε μιὰ φορὰ ἕναν γάτο στὴ θάλασσα καὶ τὸ πλοῖο του δὲν κατόρθωνε πειὰ ν' ἀγκυροβολήσῃ σὲ κανένα λιμάνι. Κλυδωνιζόταν ἔτσι μῆνες καὶ μῆνες ἐπάνω στὰ κύματα καὶ τὸ πλήρωμά του λίγο ἔλειψε νὰ τρελλαθῇ ἀπὸ τὴν ἀπελπισία του κ' ἀπὸ τὰ μυστηριώδη νιαουρίσματα ἀοράτων γάτων, ποὺ ἀκούγονταν ὅλη νύχτα γύρω στὸ πλοῖο.

* * *

Στὴν Ἰρλανδία ἐξ ἄλλου, πιστεύουν πὼς ἅμα θάψουν ἕνα γάτο ζωντανό... γιατρεύεται ἕνας δαιμονισμένος!...

Πρέπει ὅμως ὁ γάτος αὐτὸς νὰ ταφῇ ἀνάσκελα!...

Οἱ χωρικοὶ τῆς Ἐλβετίας πιστεύουν, τέλος, ὅτι ἡ γάτες κατάγονται ἀπὸ τὸ... φεγγάρι! Λένε δηλαδή, ὅτι κάποτε ὁ Σατανᾶς ἐρωτεύτηκε τὸ φεγγάρι, τὸ πλάνεψε καὶ τὄκαμε δικό του. Μετὰ ἐννιὰ μῆνες τὸ φεγγάρι γέννησε ἕνα σωρὸ γάτους κ' ἐπειδὴ δὲν εἶχανε ποῦ νὰ σταθοῦν, ἔπεσαν ἐπάνω στὴ γῆ. Γι' αὐτὸ οἱ γάτοι, ζητῶντας νὰ φτάσουν τὴ μητέρα τους, ἀνεβαίνουν τὴ νύχτα στὰ κεραμίδια καὶ τὴ φωνάζουν.

* * *

Πρακτικώτεροι ἀπὸ ὅλους οἱ ξενοδόχοι τῶν Παρισίων, πιάνουν τὶς γάτες, τὶς... μαγειρεύουν καὶ τὶς σερβίρουν στοὺς πελάτες τους ὡς... λαγούς!...